ter Steder nok, hvor en velsignet Gerning venter paa dem.

Altsaa, spørges der nu i Tiden: *kvindelige Præster — eller — Diakonisser,* saa er vi ubetinget paa den gode og fornuftige, sikre og lovlige Side, naar vi siger: *Diakonisser, endelig Diakonisser!* — Det kan være lige saa rigt og fint og velsignet — og — *der er Dørene vidtaabne nu!*

Hvis jeg nu skulde være kommen til med noget af det, jeg før skrev, at krænke nogle af de eksisterende mandlige Præster, saa haaber jeg, at de vil samle gloende Kul paa mit Hoved ved med rigtig stor Beredvillighed og hensynsfuld Kærlighed at gøre noget *ved Offerdagen den 4. Marts, hvor. Diakonissehuset St. Lukas Stiftelse har Tilladelse til at faa indsamlet Kollekt i alle Landets Kirker,* for at denne gode Sag kan faa en god og i denne slemme Dyrtid højlig tiltrængt Hjælp. — Det vilde i Sandhed være en smuk Hævn; passende for rette Præster.

Paul Müller,

Fra Rigsdagen.

—o—

Børn udenfor Ægteskab.

Forslaget til Ændring i Loven om Underholdsbidrag til Børn, f. udenfor Ægteskab er nu vedtaget i Rigsdagen, og Normalbidragene vil sikkert i en nær Fremtid blive fastsat paany, men kun for Tidsrummet 1ste April 1917 til 30. Juni 1918.

Vi kvitterer

med Tak for følgende til Bladet sendte Bidrag:

L Basse-Møller, Stockholm	Kr. 10,00
Tidl. indk i 1917	Kr. 65,00
Ialt indk. i 1917	Kr. 75,00

Redaktionen.

Fra Borgerrepræsentationen.

—o—

Kommunalt Fødehjem.
(Fortsat).

Fru *Harbou Hoff:*

Nu kunde ganske vist det Spørgsmaal rejses, om Oprettelse og Drift af et Fødehjem for Kvinder, ogsaa virkelig er en kommunal Opgave, om det er en Pligt, som Københavns Kommunalbestyrelse ikke bør vise fra sig. Dertil vilde hun sige, at Opgaven bør løses, og den bør løses snart, og hun var ikke i Tvivl om, at hvis den ikke løses af Kommunen, bliver den overhovedet ikke løst. Ganske vist hører Rigshospitalets to Fødeafdelinger saavel som Anstalten i Aarhus under Staten og bekostes delvis af den, hvorfor det maaske ikke var udelukket, at Staten, hvis København opretter et kommunalt Fødehjem, kunde yde et Tilskud dertil i Lighed med det Tilskud, den yder til Sct. Hans Hospital, medens Sindssygevæsenet iøvrigt hører under Staten. Hendes Tanke var altsaa den, at et kommunalt Fødehjem muligvis kunde opnaa Statsstøtte, paa lignende Maade som den kommunale Sindssygeanstalt faar Statsstøtte, fordi Landets andre Fødselsstiftelser og Sindssygeanstalter udenfor København bekostes af Staten. Det var en Selvfølge, at det, naar et saadan kommunalt Fødehjem oprettes, i høj Grad vilde være i Københavns Kommunes Interesse at sørge for, at Rigshospitalets Fødeafdelinger søges i ligesaa stort Omfang som hidtil, at de ugifte Kvinder, som har Ret til vederlagsfri Pleje paa en Mønsteranstalt som Rigshospitalet, kun rent undtagelsesvis optages paa det kommunale Fødehjem, og at de gifte Kvinder i ligesaa stort Omfang som hidtil henvises til Rigshospitalet. Muligvis havde Københavns Kommune ifølge en gammel Bestemmelse om, at Kommunen yder et Tilskud paa 10,000 Kr. til Rigshospitalets Fødeafdelinger, ogsaa en vis Ret i saa Henseende, som netop skulde være til Gavn for de gifte Kvinder.

Da Forsamlingen for nogen Tid siden førte Forhandling om, hvorvidt den kommunale Sygepleje i Hjemmene ogsaa skulde omfatte Barselpatienter, fik den fra Hospitalsdirektøren en kalkulatorisk Beregning angaaende Fødsler i ubemidlede Familier i København, i hvilken han anslog Antallet af Fødsler, som foregaar i Familier med Indtægter paa omkring 2000 Kr. eller derunder, til op imod 8000. Opgivelsen er fra Aaret 1913, og nu er Pengenes Værdi jo en ganske anden, men det maatte netop være Familier, der er saaledes stillet, at deres Indtægter efter Pengeværdien i 1913 var ca. 2000 Kr. eller derunder, som fortrinsvis skulde have Adgang til et kommunalt Fødehjem. Mange af disse Kvinder vilde selvfølgelig have saa gode hjemlige Forhold, at der kunde være megen Rimelighed for, at de vilde blive i Hjemmet, og mange vilde selvfølgelig ønske at blive der, omend maaske de ydre Forhold kunde gøre deres Anbringelse paa et Fødehjem ønskelig. Men hvis en Fødselsstiftelse for gifte Kvinder skulde gøre virkelig Nytte, maatte den kunne rumme et Par Tusind Patienter om Aaret, hvilket omtrent vilde svare til 100 Sengepladser, alt medregnet, baade Fødeafdeling, Barselafdeling og, muligvis, en lille Svangerafdeling. Til Sammenligning tjente, at Rigshospitalets Fødeafdelinger har med deres 134 Sengepladser, Svangerafdelingen medregnet, ca. 3000 Fødsler aarlig.

Hun skulde slet ikke komme ind paa at stille Fodslag om Enkeltheder ved Indretningen, men kun fremhæve to Hovedpunkter. Medens det vilde være naturligt, at Barselpatienterne behandledes paa Fællesstue, vilde det være absolut nødvendigt at have et tilstrækkeligt Antal Enestuer til selve Fødselen og en Isolationsafdeling for Patienter med smitsomme Sygdomme. En lille Svangerafdeling maatte man vel ogsaa have udelukkende til Indlæggelse af Patienter, hvis Tistand er en saadan, at den erfaringsmæssigt let slaar over i faretruende Tilfælde, som vil kræve øjeblikkelig Lægehjælp, men iøvrigt vilde der ikke være nogen Grund til paa et saadant Fødehjem for gifte Kvinder at have en Afdeling for svangre eller for Patienter, efter at den egentlige Barselseng er overstaaet, saaledes som man paa de fleste andre Fødselsstiftelser for de unge Piger, som er allerdaarligst stillet, maa have en Afdeling, hvor de kan blive nogen Tid efter Fødselen, hvis de befinder sig i en vis Svaghedstilstand og ikke har andre Steder at ty hen. Det andet Hovedpunkt, hun vilde pege paa, var dette, at en saadan Fødselsstiftelse maatte bygges af et langt mere lyddæmpende Materiale og med flere